II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING
af 28. oktober 1998
om den støtte, som Italien påtænker at yde stålvirksomheden Acciaierie di Bolzano SpA

(meddelt under nummer K(1998) 3439)

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2000/66/EKSF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab,

under henvisning til Kommissionens beslutning nr. 2496/96/EKSF om fællesskabsregler for støtte til jern- og stålindustrien [1], særlig artikel 6, stk. 5,

efter at have opfordret de interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger, under henvisning til disse bemærkninger [2], og

ud fra følgende betragtninger:

I

Ved brev af 23. juli 1998 meddelte Kommissionen de italienske myndigheder, at den havde besluttet at indlede proceduren efter artikel 6, stk. 5, i sin beslutning nr. 2496/96/EKSF (i det følgende benævnt »stålstøttereglerne«) med hensyn til en del af den miljøstøtte og den støtte til forskning og udvikling, som den autonome provins Bolzano påtænker at yde stålvirksomheden Acciaierie di Bolzano SpA (i det følgende benævnt »ACB«).

Af de oplysninger, Kommissionen er i besiddelse af, og som fortrinsvis stammer fra de italienske myndigheders breve, fremgår nemlig følgende:

[1] EFT L 338 af 28.12.1996, s. 42.
[2] EFT C 269 af 28.8.1998, s. 5.

Statsstøtte til forskning og udvikling

Ifølge stålstøttereglernes artikel 2 kan støtte til dækning af jern- og stålvirksomhedernes udgifter til forsknings- og udviklingsprojekter betragtes som forenelig med fællesmarkedet, hvis den ydes i overensstemmelse med EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til forskning og udvikling [3].

Disse rammebestemmelser indeholder blandt andet følgende, som er af betydning for den foreliggende sag:

— industriel forskning er støtteberettiget, hvis den tager sigte på erhvervelse af ny viden og udvikling af nye produkter, produktionsmetoder eller tjenesteydelser

— forsknings- og udviklingsprojekter på prækonkurrencestadiet er støtteberettigede, forudsat at de ikke kan ændres eller udnyttes til industrielle formål og ikke kan udnyttes kommercielt.

På grundlag af de anmeldte projekter mente Kommissionen dog, at ACB hovedsagelig ønskede at udvide sit produktsortiment for at kunne trænge ind på nye og mere indbringende markeder. De nævnte produkter eksisterede i forvejen og blev fremstillet industrielt. Desuden så det ud til, at en betydelig del af investeringerne faktisk bestod i modernisering af virksomhedens anlæg med henblik på fremstilling af det nye produktsortiment. Der var således ikke tale om udvikling af nye specialstålprodukter, men om modernisering af ACB's produktsortiment og de anlæg, der var nødvendige til fremstilling deraf.

[3] EFT C 45 af 17.2.1996, s. 5.

Kommissionen bemærkede i øvrigt, at omkostningerne ved anlæg, maskiner og udstyr, som man hævdede blev anvendt til forsknings- og udviklingsaktiviteter, ikke var støtteberettigede, fordi der var tale om foranstaltninger, som virksomheden havde truffet som led i omstillingen af produktionen i Bolzano-anlægget: den påtænkte støtte var derfor tilsyneladende ikke noget incitament til gennemførelse af de pågældende investeringer.

Støtte til miljøbeskyttelse

Det skal vurderes i henhold til stålstøttereglernes artikel 3, om statsstøtte til miljøbeskyttelse er forenelig med fællesmarkedet; efter denne artikel kan en sådan støtte betragtes som forenelig med fællesmarkedet, hvis den ydes i overensstemmelse med Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til miljøbeskyttelse ([1]) og de kriterier for deres anvendelse, der er angivet i bilaget til stålstøttereglerne.

Med hensyn til vurderingen i den foreliggende sag bemærkede Kommissionen, dels at det er fastsat i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til miljøbeskyttelse, at der til investeringer i miljøbeskyttelse, som går langt videre end de gældende miljøbestemmelser, kan ydes støtte på op til 30 % brutto af de støtteberettigede omkostninger, dels at virksomhedens eventuelle fordele med hensyn til lavere produktionsomkostninger som følge af de gennemførte investeringer skal trækkes fra miljøstøtten, som fastsat i bilaget til stålstøttereglerne.

Endelig er det i samme bilag fastsat, at støtten i de tilfælde, hvor virksomheden forbedrer miljøbeskyttelsen væsentligt, kun kan forhøjes i forbindelse med den investering, som medfører den øgede miljøbeskyttelse.

På baggrund af ovenstående skal det bemærkes at investeringerne i det foreliggende tilfælde udelukkende har til formål at beskytte miljøet, og derfor er der tilsyneladende ikke behov for noget fradrag med hensyn til produktionsomkostningerne bortset fra investeringsomkostningerne i forbindelse med renoveringen af virksomhedens hovedsæde og investeringen i et nyt miljøvenligt anlæg til kemisk bejdsning at stålruller med genanvendelse af de brugte badvæsker, der ikke kan udledes på grund af deres giftige syreindhold; dette anlæg kan få en vis indvirkning på stålproduktionsprocessen. Desuden fremgår det af de oplysninger, Kommissionen er i besiddelse, af, at ACB med de planlagte miljøinvesteringer vil opnå et miljøbeskyttelsesniveau, der går langt videre end de lovfæstede krav.

I denne forbindelse fremgik det af de uafhængige ekspertundersøgelser, som de italienske myndigheder havde fremsendt, at ACB gennem de anmeldte foranstaltninger i form af tilpasning af forholdsvis nye anlæg ville kunne nedbringe koncentrationen af primært og sekundært støv i de rensede røggasser, der ifølge italiensk lovgivning (DPR 203/88 og DM af 12. juli 1990) ikke må overskride 10 mg pr. Nm^3, til 1 mg pr. Nm^3; røgen kommer heller ikke til at indeholde CO eller benzofuran (PCDD + PCDF), selv om den italienske lovgivning ikke indeholder bestemmelser herom. Ved foranstaltningerne nedsættes støjniveauet desuden til under 50 dBA, medens loven fastsætter en grænse på 70 dBA. Med hensyn til indholdet af svovldioxid, hvor loven fastsætter en grænse på 1 700 mg pr. m^3, medfører foranstaltningerne, at svovldioxiden fjernes fuldstændigt gennem et opvarmningssystem med methangas, der ikke forurener luften. Endelig vil røg- og støvemissionerne, som ifølge loven ikke må overskride 150 mg pr. Nm^3, blive nedsat til under 25 mg pr. Nm^3 og fuldstændig fjernet på arbejdspladsen.

De betydelige ekstraomkostninger ved de supplerende miljøinvesteringer i forhold til de investeringer, der er nødvendige for, at virksomheden kan overholde minimumsgrænserne, er berettigede i det foreliggende tilfælde, da stålvirksomheden er beliggende i Bolzanos bymidte, hvilket tidligere har fået en række naboer til anlægget til at slutte sig sammen i en protest mod miljøforholdene. ACB har derfor besluttet at foretage langt større investeringer end nødvendigt i forhold til miljøkravene og at udskifte anlæg, som ganske vist fortsat havde en forholdsvis lang levetid, men som ikke kunne opfylde virksomhedens egne højere miljøstandarder.

Dette gælder især det nye miljøvenlige anlæg til kemisk bejdsning og genanvendelse af de brugte syrer. Af den ekspertundersøgelse, som Italien havde fremsendt, fremgik det nemlig, at ACB fortsat kunne have anvendt det gamle anlæg, der var oprettet midt i 1970'erne, i ti år mere, dvs. til mindst 2008: dette betyder, at anlægget, selv om ACB har besluttet at udskifte det, endnu har en betydelig restlevetid, nemlig på over 25 %. Det nye system til genanvendelse af brugte badvæsker, der blev indført i 1975, betragtes ligeledes som anvendeligt indtil 2006.

Kommissionen havde derfor grund til at tro, at ACB ønskede at sikre et langt højere miljøbeskyttelsesniveau, end det, der kræves i henhold til den gældende lovgivning. I øvrigt fremgik det af anmeldelsen, at forhøjelsen af støtten til ovennævnte miljøinvesteringer ikke blev beregnet på grundlag af de samlede investeringer (49,5 mia. ITL), men kun på grundlag af de supplerende investeringer, der tog sigte på at opnå et højere beskyttelsesniveau (31,3 mia. ITL).

Med hensyn til udskiftningen af taget på de bygninger, der indeholder hovedsædet og selve produktionsanlægget, hvortil der var planlagt investeringer på ca. 6,5 mia. ITL, bemærkede Kommissionen, at det fremgik af de fremsendte ekspertundersøgelser, at disse bygninger var i en så forfalden stand, at de planlagte foranstaltninger under alle omstændigheder var nødvendige. Der var således grund til at tro, at arbejdet på de to bygninger ville blive gennemført under alle omstændigheder i betragtning af, at tagets tilstand gjorde det absolut nødvendigt. I overensstemmelse med stålstøttereglerne mente Kommissionen dog, at miljøinvesteringer i forbindelse med uopsættelige foranstaltninger ikke kunne betragtes som miljøstøtteberettigede omkostninger.

([1]) EFT C 72 af 10.3.1994, s. 3.

Endelig ville det nye miljøvenlige anlæg til kemisk bejdsning, hvortil der var planlagt investeringer på 13 mia. ITL, tilsyneladende få tydelig indvirkning på produktionsprocessen; Kommissionen havde derfor udtrykt forbehold med hensyn til disse investeringer og havde gjort de italienske myndigheder opmærksomme på, at investeringerne for at være støtteberettigede kun måtte vedrøre miljøbeskyttelse. Som følge heraf fremlagde Italien en ny opgørelse over de støtteberettigede investeringer og støtten dertil med fradrag af de økonomiske fordele, som ACB ville opnå ved det nye anlæg, især fordelene ved genanvendelse af en del af de brugte badvæsker. Denne fordel, der blev beregnet til ca. 100 mio. ITL om året dvs. i alt 1 mia. ITL over ti år, blev derfor fratrukket, hvorved de støtteberettigede investeringer faldt fra de oprindelige 13 mia. ITL til 12 mia. ITL.

Bortset fra investeringerne i udskiftning af taget på bygningerne »SEDE« og »ERRE«, der indeholder henholdsvis virksomhedens hovedsæde og produktionsanlæg, stillede Kommissionen sig derfor positivt til den øvrige miljøstøtte.

I betragtning af ovenstående var det vanskeligt for Kommissionen at vurdere, om støtten til forskning og udvikling og støtten til udskiftning af taget på ovennævnte bygninger var forenelig med fællesmarkedet. Det var derfor nødvendigt at indlede proceduren efter artikel 6, stk. 5, i beslutning nr. 2496/96/EKSF med hensyn til denne støtte.

Kommissionen havde i øvrigt ikke udtrykt noget forbehold med hensyn til den planlagte støtte til de andre anmeldte miljøinvesteringer. Med hensyn til den sidstnævnte støtte skulle den beslutning, som Kommissionen offentliggjorde i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, derfor blot betragtes som en formel høring af medlemsstaterne som fastsat i bilag I til stålstøttereglerne.

II

Kommissionen opfordrede den italienske regering til at fremsætte sine bemærkninger; de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter blev underrettet ved offentliggørelse af Kommissionens beslutning om at indlede proceduren.

Ved fax af 28. september 1998 sendte sammenslutningen Wirtschaftsvereinigung Stahl Kommissionen sine bemærkninger, som blev videresendt til de italienske myndigheder. Wirtschaftsvereinigung Stahl udtrykte sin tilfredshed med, at Kommissionen havde besluttet at indlede proceduren med hensyn til støtten til forskning og udvikling og en del af miljøstøtten til udskiftning af tage.

Den 12. oktober 1998 havde Kommissionen ikke modtaget andre bemærkninger fra medlemsstaterne eller fra andre interesserede parter.

III

Som svar på Kommissionens beslutning om at indlede proceduren og på bemærkninger fra ovennævnte sammenslutning tog den italienske regering delvis Kommissionens stilling til efterretning og meddelte, at den havde besluttet at annullere nogle af de anfægtede støtteprojekter og således nedsat miljøstøtten fra 12 447 mio. ITL til 11 672 mio. ITL og støtten til forskning og udvikling fra 1 600 mio. ITL til 1 234 mio. ITL. Desuden anmodede Italien om tilladelse til at yde den støtte, der ikke var blevet anfægtet i Kommissionens beslutning om at indlede proceduren.

IV

ACB er en virksomhed, der fremstiller produkter, som er omfattet af bilag I til EKSF-traktaten, og den er derfor omfattet af traktatens statsstøtteregler.

Det er fastsat i EKSF-traktatens artikel 4, litra c), at tilskud eller anden støtte ydet af staterne i en hvilken som helst form ophæves og forbydes inden for Fællesskabet som uforeneligt med fællesmarkedet for kul og stål. I stålstøttereglerne er der udtrykkeligt og udtømmende fastsat en række undtagelser fra dette generelle forbud. Støtte til forskning og udvikling (artikel 2), miljøstøtte (artikel 3) og støtte til lukning af stålvirksomheder (artikel 4) er således tilladt på visse betingelser.

Som fastsat i afsnit I er støtte til investeringer i forskning og udvikling kun forenelig med fællesmarkedet, hvis den opfylder Fællesskabets rammebestemmelser for støtte til forskning og udvikling.

I betragtning af at Kommissionen fremsatte forbehold i forbindelse med proceduren, især med hensyn til en del af F&U-støtten til nye maskiner og nyt udstyr i forbindelse med omstillingen af produktionen i Bolzano-anlægget, har Italien nedsat de støtteberettigede investeringer med 1,8 mia. ITL, nemlig fra 7,8 mia. ITL til 6 mia. ITL og planlægger nu at udbetale støtte dertil på 1 234 mio. ITL

Selv om Kommissionen tager til efterretning, at de italienske myndigheder definitivt har besluttet at nedsætte støtten til forskning og udvikling, mener den, at en del af de resterende investeringer på 2 823 mio. ITL, som Italien betragter som støtteberettigede, stadig tager sigte på at støtte ACB's planer om at udvide sit produktsortiment for at kunne komme ind på nye og mere indbringende markeder. Desuden eksisterer de nævnte produkter allerede, og de fremstilles industrielt af ACB's konkurrenter; der er derfor ikke tale om udvikling af nye specialstålprodukter, men om modernisering af ACB's produktsortiment og af de anlæg, der er nødvendige til fremstilling heraf.

Det skal dog bemærkes, at en del af de resterende forsknings- og udviklingsinvesteringer på 3 177 mio. ITL vil blive anvendt på den såkaldte triplexproces, der giver mulighed for at indblæse methangas under højt tryk for at reducere argonforbruget. Denne nye proces har hidtil ikke været anvendt af andre europæiske industrivirksomheder inden for denne sektor. Hvis den kommer til at fungere effektivt, vil den på længere sigt betyde, at energi- og afkulningsomkostningerne nedbringes med mindst 20 % i forhold til de traditionelle metoder.

Kommissionen er heller ikke i tvivl om, at den pågældende støtte vil stimulere den del af forsknings- og udviklingsprogrammet, der vedrører det ny produktionssystem. Støtten synes nemlig at være af afgørende betydning for, at virksomheden vil foretage ny teknologisk forskning for at udvikle triplexprocessen, som anført ovenfor, ud over de forskningsaktiviteter, den normalt udøver i forbindelse med den daglige drift. Kommissionen har derfor undersøgt forholdet mellem virksomhedens tidligere og nuværende forskningsudgifter, der for 1998 forventes at stige fra 0,5 % til 1,5 %. Samtidig skulle ACB's fuldtidsbeskæftigede personale inden for denne type forskning stige fra 9 til 16.

Endelig må det konstateres, at det beløb, som ACB har afsat til forskning og udvikling for 1998 til det anmeldte projekt, er langt højere end gennemsnittet for den pågældende sektor, der svinger mellem 0,9 % og 1 %.

Både udviklingen i de beløb, der er afsat til forskning og udvikling (som fordobles fra 0,5 % til 1 % af omsætningen), og antallet af beskæftigede ved forskningsprojektet (der næsten fordobles, fra 9 til 16) og endelig forsknings- og udviklingsinvesteringerne sat i forhold til virksomhedens omsætning (1,5 % af omsætningen i forhold til et gennemsnit på ca. 1 % for den pågældende sektor) peger derfor i retning af, at den offentlige støtte i det foreliggende tilfælde vil virke som incitament, som fastsat i støttereglerne.

Dette betyder, at investeringerne i triplexprocessen på i alt 3 177 mio. ITL kan betragtes som forenelige med fællesmarkedet, men at en del af de øvrige investeringer på 2 823 mio. ITL ikke synes at være omfattet af Fællesskabets regler for støtte til forskning og udvikling, fordi de ikke har til formål at erhverve ny viden, som kan udnyttes til udvikling af nye produkter og/eller produktionsmetoder, og fordi de kan ændres eller udnyttes til industriformål og uden vanskeligheder kan udnyttes kommercielt.

Italien har forelagt Kommissionen en anmeldelse af støtte på ca. 25 % af de pågældende investeringer. Den støtte, der kan tillades til forskning og udvikling i forbindelse med triplexprocessen beløber sig derfor til 794 mio. ITL.

V

Hvad miljøstøtten angår, bemærker Kommissionen, at Italiens oplysninger ikke kan ændre dens oprindelige vurdering af, at støtten til investeringer i udskiftning af tage på bygningerne »SEDE« og »ERRE«, ikke var forenelig med fællesmarkedet. Kommissionen erkender ganske vist, at man med udskiftningen af taget undgår asbestfarerne, men at denne type reparation under alle omstændigheder var nødvendig på grund af tagenes forfaldne stand. Alt tyder derfor på, at arbejdet på de to bygninger ville være gennemført under alle omstændigheder, også selv om taget ikke indeholdt asbest, i betragtning af at tagets tilstand gjorde det absolut nødvendigt og uopsætteligt, som det også fremgår af de ekspertundersøgelser Kommissionen har fået tilsendt.

I overensstemmelse med stålstøttereglerne, især bilaget, fastslår Kommissionen, at der ikke kan ydes miljøstøtte til uopsættelige miljøinvesteringer.

Den anmeldte støtte til investeringer på 6,5 mia. ITL i udskiftning af tagene på bygningerne »SEDE« og »ERRE« kan derfor ikke tillades.

Den planlagte offentlige støtte til de to bygningers tag kan således ikke godkendes. Den samlede støtte til miljøinvesteringer på 43 mia. ITL (de anmeldte 49,5 mia. ITL minus 6,5 mia. ITL til bygningernes tag) må derfor ikke overstige i alt 11 145 mio. ITL, dvs. 9 390 mio. ITL svarende til 30 % af investeringer på 31,3 mia. ITL, plus 1 755 mio. ITL, svarende til 15 % af de resterende investeringer på 11,7 mia. ITL.

Endelig bemærker Kommissionen, at der ikke i den foreliggende sag kan tillades nogen forhøjelse af støtteintensiteten, som det er tilfældet ved miljøinvesteringer, der foretages af SMV, idet ACB, der indgår i stålkoncernen Valbruna di Vicenza, har over 250 ansatte —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den statsstøtte på højst 11 145 mio. ITL brutto, som Italien agter at yde Acciaierie di Bolzano SpA til finansiering af investeringer i miljøbeskyttelse, er forenelig med fællesmarkedet for kul og stål.

Artikel 2

Den statsstøtte på højst 794 mio. ITL brutto, som Italien agter at yde Acciaierie di Bolzano SpA til finansiering af forsknings- og udviklingsinvesteringer, er forenelig med fællesmarkedet for kul og stål.

Artikel 3

Italien underretter inden to måneder efter meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om den støtte, der er ydet Acciaierie di Bolzano SpA for at Kommissionen kan kontrollere, at støtten ikke overstiger de i artikel 1 og 2 fastsatte beløb.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. oktober 1998.

På Kommissionens vegne

Karel VAN MIERT

Medlem af Kommissionen